

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 12 | 15. JUNI 1927 | 76. AARGANG

ET GUDDOMMELIGT AUTORISERET PRÆSTEDØMME.

Af *H. I.* i »Liahona«.

Den Færdighed, hvormed Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Missionærer kan besvare de mest vigtige Spørgsmaal vedrørende Kristi Lærdomme, er en Overraskelse for mange Mennesker. Det er i en saa slaaende Modsætning til den uvisse Maade, paa hvilken de almindelige sekteriske Præster besvarer lignende Spørgsmaal. Det er ikke sjældent, at en Præst, naar han er spurgt om Meningen af dette eller hint Vers i Skriften eller om Forstaaelsen af visse af Evangeliets Principper og Ordinancer, at han undgaar at give et direkte Svar ved at sige: »Bibelfortolkerne er delt i deres Anskuelser med Hensyn til dette Vers, eller Kirkens Lærde har denne eller hin Anskuelse.«

For de, der er vidende om den Uvished, der gør sig gældende i de moderne Kristne Kirker, er det en Overraskelse at møde unge Mænd og Kvinder, som er ubekendt med de saakaldte theologiske Skoler, men som uden Betænkelighed kan

give et klart og tilfredsstillende Svar paa Grundlærdommene i den Kristne Tro, lige fra Evangeliets Ordinancer til en Forklaring om de sande guddommelige Lærdomme. Intet Under, at der saa jævnlig gøres Spørgsmaal — ofte kun af Nysgerrighed, men ogsaa undertiden i en ærlig Hensigt af disse, der ønsker at kende, hvorledes det er, at de Sidste Dages Helliges Missionærer, foruden nogen præstelig Uddannelse, saa tydeligt og tilfredsstillende kan forklare Lærdomme og Principper, som de Lærde og gudelige Forsamlinger har syslet med i Aarhundreder, og at deres Lærdomme er i en saadan Harmoni med Grundprincipperne til de bibelske Sandheder, at de ikke kan bestrides. I Sandhed, det kommer til vor Erindring, at vi engang hørte en ledende, sekterisk Vækkelsesprædikant sige til sine Tilhørere: »Prøv ikke at argumentere med Mormon-Missionærer, for de vil binde eder i Løbet af faa Minutter.«

Den betydningsfulde Sandhed, om hvilken vi ønsker at vidne, er denne, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og dens Missionærer har modtaget en højere Kundskab om Evangeliets Sandheder, fra den samme guddommelige Kilde, som Jesu Kristi Kirke fik den i fordums Dage. Angaaende Tiden for Guds Søns Komme i Kødet har der ikke været hørt nogen inspireret Røst i Israel i mange Aar. De Skriftkloge og Farisæerne erklærede at have stor Agtelse for Herrens Ord, de havde de hellige Optegnelser, Loven og Profeterne i deres Besiddelse, men grundet paa Udeblivelse af guddommelig Aabenbaring blev de tvungne til at falde tilbage til Ældsternes Traditioner og til et Samfund af lærde Mænd, der samlede nogle af vore bibelske Fortolkninger, der udgør Skrifterne i Dag.

Men i sin Tid, da Guds Søn tiltraadte sin Tjeneste, forstod Folket lige med et, at han talte med Forstand og Autoritet. Han lærte dem som én, der havde Myndighed, ikke som de Skriftkloge. Han udsendte sine udvalgte Vidner, de Tolv Apostle og andre, som han gav Myndighed til at forklare Her-

rens sande Vej og til at administrere i Evangeliets Ordinancer. Modsat de Skriftkloge var disse bemyndigede Herrens Tjenere i Stand til at forklare Skrifterne med en saadan Tydelighed og Kraft, at de, der hørte dem, undrede sig over deres overlegne Kundskab, sammenlignet med Lederne af deres egen jødiske Sekt. Men desværre var den store Majoritet af Folket, ifolge de historiske Optegnelser, mere interesseret i deres Fædres Traditioner og i deres Stilling i de forskellige Sekter og Partier end i at kende Herrens sande Vej og vandre paa den.

En lignende Situation møder vi i Dag i den religiøse Verden. Vi har Kirkesamfund og Sekter, der glimrer ved deres Besiddelse af de gamle Skrifter; men de har ikke Myndighed til at lære eller forrette i Evangeliets Ordinancer. De stoler paa deres Skoleuddannelse og Traditionen. De har ingen guddommelig Autoritet eller Aabenbaring. — I Sandhed, de fornægter Nødvendigheden af saadant i vor moderne Tid. Det uundgaaelige Resultat er, at de ikke forstaar de gamle Skrifter og er derfor delt i deres Tro angaaende Evangeliets Lærdomme og Ordinancer.

Vi har et glædeligt Budskab at forkynde til Verden. Ligesom Morket og Vildfarelsen spredtes i Midten af Tiden ved Guds Sons Komme i Kodet, saaledes er ogsaa i disse de sidste Dage, efter en lang Periode af Apostasi, Evangeliet i sin Fylde atter blevet gengivet og Jesu Kristi sande Kirke genoprettet paa Jorden, som var forudsagt af de gamle Profeter. Himlens Gud aabenbarede sig til en af Hjertet ærlig, ung Mand, som var ukendt med de sekteriske Kirkers misledende Teorier, og ved Aabenbaring undervistes han om det sande Evangeliums Plan. Han autoriserede og inspirerede sine udvalgte Tjenere til at kalde andre og give dem Autoritet til at tale og handle i Herrens Navn. Dette gode Arbejde har nu gaaet for sig i snart Hundrede Aar, og mange Tusinder er bleven kaldet og iklædt Mydighed. Ligesom Apostlene i fordums Tider gaar disse Herrens Tjenere, Missionærer i Jesu Kristi Kirke af

Sidste Dages Hellige, ud over den ganske Jord med guddommelig Myndighed, og formedelst den Helligaands Inspiration er de i Stand til at forklare Skrifterne og give deres Medmennesker en sand Kundskab om Gud og om Evangeliets Plan, som han har lagt til Frelse for den menneskelige Familie.

DEN DANSKE MISSION.

PAASKØNNELSE FRA MISSIONEN.

Som en Paaskønnelse for deres Vandring tilfods fra deres Arbejdsmark til Foraarskonferencen i Aarhus og samtidig forkyndende Evangeliets glade Budskab til mange Mennesker, har Missionspræsidenten tilstillet Missionærerne Richard T. Andersen, Clarence B. Jacobs, Alfred L. Sørensen, Clifton E. Henrichsen, Hyrum Domgaard, Searen W. Hansen og Achton C. Jensen Bibel-Citater og Vejleder for Ældster, indbunden tilsammen i smukt Læderbind med Paatrykt i Guld: »Vejleder og Citater for Ældster« samt deres Navn.

KØBENHAVNS GRENS SANGKOR I MALMØ.

Kristi Himmelfartsdag var Københavns Grens Sangkor i Malmø, hvor det om Eftermiddagen gav en vellykket Koncert for en stor Menneskemængde. Koret tilligemed andre af Grenens Medlemmer afsejlede herfra ved Ellevetiden om Formiddagen og modtoges i Malmø af Missionærerne og andre svenske Søskende, som førte dem til Lokalet, hvor veldækkede Borde var beredte for deres danske Gæster. I Løbet af Eftermiddagen blev Byens Seværdigheder taget i Øjesyn. Efter Koncertens Afholdelse gik man atter tilbage til Lokalet, hvor der tilbragtes en selskabelig Tid, afvekslende med Sang, Taler og Musik indtil de fremmede maatte begive sig til Skibet, hvilket naaede København noget før Midnat.

Turen var fuldt ud vellykket og behagelig, og vi er anmodet om at bringe vore svenske Brødre og Søstre, samt Missionærerne Deltagernes hjerteligste Tak.

HILSEN.

Missionspræsident Joseph L. Petersen, modtog den 30. Maj Breve fra de tre paa Turne i Europa værende Missionærer, Egert M. Larsen, Chas. A. Larsen og Norman R. Petersen. De var alle i bedste Velgaaende og sender deres hjerteligste Hilsen til Søskende og Venner i Danmark. De forlod Liverpool den 28. Maj, og er antagelig hjemme naar dette læses.

BREVE.

Herr Missionspræsident Joseph L. Petersen,
København.

Kære Broder! Da jeg tænker, at det vil interessere Skandinaviens Stjernes Læsere at høre lidt herfra Narvik, vil jeg sende Dem et lille Stykke. Først vil jeg takke Dem for Bladet, som jeg modtager regelmæssig hver 14. Dag.

Nuvel, det vil nok interessere Dem at erfare, at Narvik Gren er Verdens nordligste Gren og har været en meget frugtbar Arbejdsmark for vore Missionærer siden disse, lidt efter Hundredaarsskiftet først begyndte sin Virksomhed her. Narvik er jo ingen gammel By, idet den først ifjor kunde fejre 25 Aars Jubilæum.

Den er en meget interessant By, som har vokset stærkt i disse nu snart 30 Aar, siden Stedet blev gjort til Udskibningsplads for den svenske Jernmalm fra Gruberne i Nordsverrig, og i Dag er dens Indbyggerantal noget omkring 8000 Mennesker.

Indtil Verdenskrigens Udbrud var her stationeret Missionærer omtrent til Stadighed, men senere har vi kun lejlighedsvis været besøgt af Ældster, og fra 1914 til 1921 laa Virksomheden saagodtsom nede.

Den 14. Marts 1922 blev imidlertid Grenen genoprettet og undertegnet beskikket til Forstander, og i Løbet af disse 5 Aar, som er passeret siden da, har vi ved Hjælp af lokale Kræfter og lidt Missionærhjælp været i Stand til at udfolde en ganske betydelig Virksomhed. Som det fremgik af en tidligere Rapport, har vi i disse 5 Aar afholdt 400 Møder, udført 10 Daabshandlinger, 10 Ordinationer og velsignet 9 Børn.

Udsigterne for Fremgang er lyse, og med Herrens Bistand haaber vi at kunne bringe endnu mange oprigtige Sjæle ind i Kirken.

Med hjertelig Hilsen til Dem, »Stjernen«s Læsere og Personale forbliver jeg Deres oprigtige Broder

Emil Joh. Evensen.

Pres. Jos. L. Petersen,

Korsgade 11, København.

Kære Br. Petersen!

Maaske det kunde interessere Dem og Læserne af »Stjernen« at høre lidt fra Fyens Hovedstad, Odense, og om vort Arbejde her. Odense er jo Danmarks tredie største By, og skulde med sine ca. 65,000 Indbyggere være et udmærket Virkefelt for vor Kirkes Missionærer; men Arbejdet til Forfremmelsen af Herrens Sag her har været forhindret en hel Del paa Grund af Mangel af et passende Lokale, i hvilket vi kunde afholde vore Møder. Dette Savn er dog bleven afhjulpet siden vi har været i Stand til at leje vort nuværende Lokale, Jens Benzonsgade 25, hvor vi er i Stand til at have ca. 60 Personer til vore Møder. Møderne har siden den Tid været godt besøgt af flere af vore Venner, og det er vort inderligste Ønske og Bøn, at mange af disse vil snart være i Stand til at blive indlemmet i Jesu Kristi Kirke ved Daab.

Fredag d. 20. Maj afholdt vor kvindelige Hjælpeforening en særdeles vellykket Basar under Ledelsen af Søster Anna

Jørgensen. Vort Lokale var fyldt til Trængsel af Søskende og Venner, der lyttede med Interesse til et Program, bestaaende af Sang, Musik og Taler. Der blev serveret Forfriskninger til de tilstedeværende, og en ypperlig Stemning gjorde sig gældende. Der var over 30 fremmede til Stede, af hvilke en Del for første Gang overværede en af vore Sammenkomster. De fik alle nogle af vore Skrifter med hjem for at de for dem selv kan undersøge vore Lærdomme; tillige fik de en venlig Indbydelse til at komme igen. Som et hele var det en udmærket Aften, der lover godt for Fremtiden, og det gav tillige et godt Overskud til Kvindelig Hjælpeforening i Odense. — Som et hele tror vi, at der er en god Fremtid for vort Arbejde her. Vi føler, at Herrens Aand er med os, saaledes, at vi er i Stand til at finde de oprigtige Sjæle her. — Maa Herren velsigne Dem i Deres Arbejde, ønskes af Deres Broder i Pagten

Philip Jensen.

LYS FRA VERDENSKRIGEN.

Av *J. M. Sjødahl.*

Faktum er, at enddog verdenskrigen fremmet Herrens hensikter med hensyn til frelsningsplanen. Millioner av russiske unge Mænd var tat tilfange under krigen, og mange av disse kom under protestantisk indflydelse i Tyskland og hvorsomhelst de var. De lærte at læse Bibelen i deres fangenskap, og de vendte tilbake til sine hjem og begyndte at undervise den almindelige befolkning overalt, og lærte dem til at tænke for sig selv og læse for sig selv og at forlange høiere moralsk og almindelig utdannelse. Og dette vil øiensynlig bli til Ruslands frelse. Det er meget sandsynlig, at denne protestantiske utdannelse, der begyndte i de sørgelige leire av krigsfanger, vil i den bestemte tid enddog være en hjælp til at aapne dørene for Jesu Kristi evangelium.

»Det er umulig for et menneske at bli frelst i uvidenhet«, og det er likesaa umulig at motta evangeliet forstaaelsesfuldt, førend en viss grad av kundskap og intelligens er git, og dette synes nu at være opnaadd inden det russiske folk.

»Herren arbeider forunderlig
For sine underverker at fremme«.

Oversat fra »Juvenile Instructor« av
Borghild Nielsen, Oslo.

FULDKOMMENHET.

Naturens love viser, at det er nødvendig at vokse gradvis skridt for skridt for at naa frem til fuldkommenhet. Kun paa denne maate kan vi gjøre os rede for at blive skikkede for det, Gud ved skabelsen har bestemt os for.

Pludselige og forhastede fremskridt gjør os kun svake og ufuldkomne. Herren siger: I 3. Moseb. 19 : 2: »Tal til hele Israels børns menighet og si til dem: »I skulle være hellig. Thi jeg Herren eders Gud er hellig«. Peter siger i 1ste Peters brev 1 : 15—16: »men likesom den hellige, som eder kalte, vorder og I hellige i al omgjængelse. Fordi der er skrevet: Vorder Hellige, thi jeg er hellig«. Frelseren siger i Matth. Evang. 5 : 48: »Vorder fuldkomne likesom eders Fader i himlen er fuldkommen«.

Som en forklaring til dette siger Apostelen Johannes: at naar Herren skal aabenbares, vilde de hellige vorde ham like, men dersom de ikke er hellige, likesom han er hellig og fuldkommen, kunde de ikke vorde ham like, thi intet væsen kan nyte hans herlighet uten at besidde hans fuldkommenhet og hellighet, likesaa litt som de kunde regjere i hans rike uten hans magt, og frelserens ord i Johannes evang. 14 : 2: Sande-

lig, sandelig siger jeg eder: Hvo som tror paa mig, de gjerninger som jeg gjør skal og han gjøre, og han skal gjore større end disse, for jeg gaar til min Fader.

Alle disse ytringer tilsammenlagte giver en klar beretning om de helliges fremadskridende tilstand.

Det er rigtig at den sande fuldkommenhet ikke kan naaes uten under fuldkomne omgivelser; men førend vi naar til fuldkomne omgivelser, maa vi gjennem det ufuldkomne jordeliv anstrænge og kjæmpe os frem, for det er netop denne kamp som gjør os sterke og skikkede for de fuldkomne omgivelser, paa samme maate som silkeormens kamp i puppehylstret bevirker at den kommer frem derav som en pragtfuld sommerfugl.

Vi tror at likesaa litt som vor jordiske fødsel er begyndelsen, likesaa litt er døden enden paa vor individuelle tilværelse, men at vi som Guds sønner og døtre er blevet sendt til denne jord for at gjennemgaa denne prøvestand. Vi har derfor faat vor frie vilje enten vi vil gjøre godt eller ondt.

Derfor er nu tiden for vor frelse eller som frelseren sa: Samler eder ikke skatte paa jorden som møl og rust fordærver, men samler dem i himmelen, som møl og rust ikke fordærver, og som Jesus selv sa: End ikke et bæger koldt vand skal gaa ubelønnet hen, som gives til hans tjenere. Saa vi maa heri forstaa at vort livs resultat vil være skatten, som ogsaa vil bedømme os paa den store dag paa hvilken side vi vil være av frelseren.

Paulus siger: Vi ere skapte til Kristus i gode gjerninger, og Johannes siger: Naar vi lever i lyset, som Kristus er i lyset, saa skal Jesu Kristi Guds søns blod rense os fra al synd. Naar vi lever med Kristus i lyset, i hans fotspor og efter hans befalinger saa skal hans død paa Golgata rense os fra synden, og vi vet alle, at roten til alt ondt er synden.

Synden klæber sig til enhver av os mennesker, men det er maalet for fuldkommenhet, at frigjøre sig fra syndens snarer

og kjødets lyster, for Kristus siger i bjergprædikenen: »Salige er de rene av hjærtet, thi de skal se Gud.

Det er mig altid en glæde og opmuntring at læse »Skandinaviens Stjerne«, for gjennem den har jeg læst mange belærende artikler, som har ledet mig til kundskap og lys om evangeliets dyrebare sandheder, og i haab om at mit stykke vil bli indtat med det første forbliver jeg eders broder i evangeliet.

Ældste, *Hans Nielsen,*
Haugesund.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 128.)

DEN ONDES RIGE.

Hvor der findes Fremgang, kan der ogsaa være Mulighed for Tilbagegang; hvor det Gode findes, kan ogsaa det Onde gøre sig gældende; alt har sin Modsætning.

Tilbagegaaende Væsener. I et Univers, hvor der findes evige, intelligente Personligheder, som er i Besiddelse af Handlefrihed, kan der selvfølgelig ogsaa være saadanne Væsener, der modsætter sig den almindelige Fremskridtslovs Betingelser. Faktum er, at saadanne Opponenter, baade blandt intelligente Aander og blandt Mennesker, har altid og allevegne været til Stede. Det siger sig selv, at de, der vier sine Evner til Lovens Kuldkastelse, fører en haabløs Strid, og at deres Styrke efterhaanden svigter dem. Ikke desmindre, eftersom mange saadanne Personer har erhvervet sig stor Kundskab, forend de vender sig mod Sandheden, er det muligt for dem, længe og med stor Aktivitet, at vedblive i deres Modstand mod Retfærdigheden.

Saadanne Væseners Fremtidsskæbne kendes ikke. Eftersom de er evige, er det tvivlsomt, om de nogensinde aldeles kan tilintetgøre sig selv. Ikke desmindre, eftersom de modsætter sig

Lovens Fordringer, vil de til sidst, saa at sige, visne hen og blive, som om de ikke var til. Væsener, der modarbejder al Fremgang, bruger ligeledes efter bedste Evne Universets Kræfter; derfor maa de, naar det kommer an paa at ordne Livets Anliggender, enten paa Jorden, eller hvor som helst det end er, ogsaa tages med i Betragtningen.

Djævelen. Hvor mange faldne Aander, der eksisterer i Universet, han man ingen Rede paa. Kun saare lidt vides angaaende de opsætsige Aanders Udelukkelse fra Himmelen; og denne Uvidenhed er sandsynligvis til vort Gavn. Den Smule Kundskab, vi er i Besiddelse af desangaaende, skriver sig hovedsagelig fra den Efterretning, der er naaet os med Hensyn til det »store Raad« i Himmelen. En af de store og fremragende Aander, der ved hin Lejlighed var til Stede, tilbød at frelse Menneskene, uden at de skulde faa Brug for deres Handlefrihed. Da denne ledende Aand og hans talrige Tilhængere ikke formaaede at faa deres Plan gennemført, forlod de Raadsforsamlingen og modarbejdede fra den Tid af den Plan, som Flertallet antog.

Den Aand, der tog Ledelsen ved dette Oprør i Himmelen, var Lucifer, der siges at være »Morgenrødens Prins«; en, der utvivlsomt formedelst Flid havde naaet en fremragende Stilling blandt Aanderne. Heraf ser vi, at selv saadanne, som indtager en ophøjet Stilling, kan falde. Ingen er sig selv sikker, undtagen han Dag ud og Dag ind formaar at forhindre Oppositionens Spire fra at fæste Rod i Hjertet.

Lucifer og hans Tilhængere, som faldt i hint »store Raad« paa Grund af deres Modstand, er Djævelen og hans Engle, der er i Besiddelse af deres egen Vilje og Handlefrihed, og som endnu fortsætter den samme Kamp, der begyndte i Himlene. Det fundamentale Begreb, forbunden med Evighedsprincippet, der indbefatter evige Væsener, gør Tilværelsen af en personlig Djævel, omringet af personlige Engle eller tjenstgørende Væsener, fornuftmæssig; ligeledes er det, ifølge samme, tænkeligt, at disse onde Væseners uforgængelige Vilje evrig anven-

des for at modarbejde den store, uendelige Plan, som Mennesket har valgt at følge under dets jordiske Løbebane.

Mennesket og Djævelen. Gud og alle andre intelligente Væsener paavirkes tildels af Menneskets aktive Vilje. Dersom Mennesket, formedelst sin Vilje, er absolut bestemt paa ikke at blive hjulpen af Gud, er det vanskeligt, selv for Gud, at sende Mennesket guddommelig Hjælp. Saaledes ogsaa, naar Mennesket bruger sin Vilje imod Djævelen, har denne liden eller ingen Magt over det. Kun naar Mennesket saaledes *vil* det, horer han Guds Stemme, ren og klar; ligeledes er det kun, naar han saaledes *vil* det, at han hører Djævelens Budskab.

Den Læresætning, at en Bon maa gaa forud for Modtagelsen af en Gave, er lige saa sand med Hensyn til den Forbindelse, der kan blive oprettet mellem Mennesket og Djævelen som mellem Mennesket og Gud. Gud sender sine Budskaber gennem Universet, Djævelen gør ligesaa, saavidt hans Kundskab tillader det. Ikke desmindre behøver Mennesket ikke at høre paa den Ondes Budskab, dersom han ikke onsker at gøre det. Altsaa behøver man i Virkeligheden ikke at frygte for den Onde. Djævelen er ikke i Stand til at gøre Mennesket nogen Skade, undtagen det stiller sig under den Ondes Underkastelse; men dersom det »giver Djævelen Rum«, kan det ske, at han kan blive Menneskets Herre og lede det nedad paa Tilbagegangens Vej.

Djævelen er Gud underkastet. Endskont Menneskets Handlefrihed, udøvet under et fuldkommengjort Væsens Vejledning, er aldeles ubeskaaren, saa vidt Mennesket selv angaar, maa det dog ikke gore noget som helst Indgreb i andre Menneskers Handlefrihed. Denne Lov gælder alle, baade opadgaaende og nedadgaaende intelligente Væsener. Af den Grund er Djævelen Gud underkastet, og det er ham kun tilladt at virke, dersom han holder sig indenfor et vist tydelig afgrænset Omraade. Det er ham mulig at indskyde Mennesket syndige Tanker, men han formaar ikke at tvinge Mennesket til Adlydelse eller til at give efter for hans onde Hensigter. Den, som i Op-

rigtighed ønsker at vandre paa Retfærdighedens Sti, behøver aldeles ikke at frygte Djævelen.

Ved Kendskab til Modsætningsforhold og hvad de betyder, kan Mennesket danne sig vigtige Begreber om mangt og meget, der kan være dem til stor Gavn paa Udviklingsbanen. Den Virksomhed, som Djævelen og hans Kræfter udfolder, kan maaske gøre saa meget godt, at den tilvejebringer et Modsætningsbegreb, der tildels kan tjene tænkende Mennesker som Vejleder. Herved menes selvfølgelig ikke, at det er nødvendig for Mennesket at modtage den Ondes Indskydelser eller at begaa Synd for at lære Sandheden at kende. Tværtimod, enhver fornuftmæssig Tilskyndelse modsætter sig den Tanke, at et Menneske maa deltage i Synd for des bedre at kende Retfærdigheden. Uheldigvis ser man paa alle Hold den Onde gøre sig gældende hos saadanne, som har forsaget den store, af Aandernes Flertal antagne Plan, og som har udskejet fra den Sti, der fører til Fremgang.

(Fortsættes.)

GENGÆLDELSE.

Gengældelse!

Dersom du nogensinde skulde blive interesseret i Udvælgelsen af et Ord, der udmærker sig ved at være mere indholdsrigt og mere vigtigt end andre, da vil jeg foreslaa, at du lader dine Tanker beskæftige sig lidt med Ordet »Gengældelse«.

Det lyder ikke saa fremmedartet eller saa opstyltet som Mesopotamien, men det har en langt større Betydning og spiller en meget større Rolle i ethvert menneskeligt Væsens Liv.

Den, der ikke har Forstaaelsen af, hvad Gengældelse betyder, er at beklage, thi han vil en skønne Dag faa det at vide, og naar den Lektie skal læres, vil den altid fremkalde smertefulde Saar i Hjerte og Sjæl.

Intet Menneske kan begaa Uret eller gøre Skade uden en

Gang at komme til at lide for det. Dette betyder ikke, at han kommer i Fængsel eller bliver offentligt brændemærket som en ondsindet Person, men det betyder, at det en Gang vil gaa op for ham, at han har gjort Uret. Og efterhaanden, som hans Livsvandring bringer ham nærmere og nærmere til Afslutningen, vil Følelsen af at have gjort ondt mere og mere knugende hvile paa ham.

Han bliver bange. Ligemeget hvad Fremtiden har i Beredskab for ham, saa véd han, at han ikke har været tro imod sig selv. Selv om ingen kender noget til, hvad han har forbrudt, saa vil han ruge over det i sit Livs sidste Dage og gøre hans Livsaften bitter.

Det er Gengældelse.

I Livets bedste Dage og midt i Lykkens Glædesrus er det saa let at misbruge sin Magt, at tilføje Saar uden at tænke derover, at gøre andre bedrøvede i Egenkærlighed og Tankeløshed eller bortkaste Venner og trampe dem under Fod for Ærgerrighedens Skyld. Det er den letteste og naturligste Ting i Verden.

Pas noje paa, at der med Minderne ikke skal komme Fortrydelse, thi den kan ikke rystes af og bliver mere og mere nagende.

Det er Gengældelse. *Bruno Lessing.*

NØD.

(Skrevet for kvindeforeningen i Bergen)

—

Arbeidsløshet — fattigdom —
det er dagens ord for tiden,
at det blir bedre tider siden
vet man intet — intet om.
Rundt i hjemmene der gaar
et sørgetaag hver dag og venter
mens av haap de kraften henter
til at møte nye armodsaar.

Har du set hvor hjemmet ødes,
hvordan kjærligheten dødes,
hat og bitterheten vokse
iblandt smaa og iblandt voksne?
Aarsaken — den bitre nød
som med kolde klamme hænder
sprer i hjemmet sorg og død,
alt du finder, — uten venner. —
ingen dig en tanke senner.

Har du set hvor haapløsheten
tar sin plads i disse hjem,
mens de venter paa medlidenheten,
at en ven skal række haanden frem
for at hjælpe — og at mildne den
sorg og nød som ganske rolig
har tat plads i deres bolig?
Hvorfor kommer ikke denne ven?

Har du set et barneøie
tigge om et stykke brød,
medens kinderne som før var rød
nu av sulten er blit herjet?
Uskyldigheten kan ei fatte,
at blandt alle Jordens skatte
ei skal findes saapas brød,
at det verner mot den bitre nød.

Har du set en taare rinde?
Har du aldrig set en kvinde
fælde taarer der hun stod
— faldefærdig — medens sulten
grov sig ind i hendes liv
til hun laa der kold og stiv?
Hendes kamp var snart til ende
for ingen ville hjælpen sende.

Har du paa et sykeleie
set hvordan man tæres hen,
bare med det haap i eie
— av og til — at se en ven,
høre disse myke varme
ord som skulle smerten stille?
Hvor du kunne hjælpe disse arme
hvis du bare — bare ville!

Her er stedet hvor du kan
hjælpe til at stilne nøden,
selv den aller mindste gran
lindrer smerten, letter døden.
Slaa dig kun med os ilag
og hjælp til hvor mest det trænges,
da skal ingen fra idag
forgjæves efter venner længes.

Johan Sætrum,
Bergen, Norge.

Jeg har ingen større Glæde end denne, at jeg hører, at mine Børn vandrer i Sandheden.

De retfærdiges Forventninger er Glæde, men de ugudeliges Haab forgaar.

Salomon.

Denne er Dagen, paa hvilken vi skal lære og udvikle os i Kundskab.

B. Y.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af SidsteDages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.